

казватъ: Земнете. А ний ги употребявами честно и са благодарими отъ правото. Но ония които ни закачатъ и ни ядосватъ, ний са силме да ги обржснимъ само.

Любенъ.

Хайде, ще бжда отъ онези които отварятъ кисийте си; и немашъ освенъ да са оженишъ съ мене.

Клодина.

Хей добре! добре, щемъ видя.

Любенъ.

Я ела на самъ, Клодинке.

Клодина.

Е! па какво искашъ?

Любенъ.

Ела, ти казвамъ.

Клодина.

Ахъ! полека.

Любенъ.

Хе! едно влжканце приятелство пакъ.

Клодина.

Остави ма ти казвамъ, азъ неразбирамъ отъ шега.

Любенъ.

Клодинке.